

[Bording.]

Lovforslaget er Begrundelsen for, at man udelader det første Afsnit, den, at det kun er anvendt i et enkelt Tilfælde, der maa betegnes som mindre vellykket. Den højtærede Landbrugsminister udtalte i sin Forelæggelsestale, at det enkelte Tilfælde, hvor disse Bestemmelser blev benyttet, var ved Frugtavlskolonien Spøttrup. Nu har jeg ikke hørt noget om, at det skulde være mislykket. Jeg saa det, kan jeg huske, lige da man var ved Begyndelsen, og da var man saare veltilfreds med det. Jeg vil derfor gerne af den højtærede Landbrugsminister have oplyst, om det virkelig er rigtigt, som der udtrykkeligt staar i Bemærkningerne, at det maa betegnes som mindre vellykket. I saa Fald er der naturligvis en vis Begrundelse for ikke at fortsætte med det. Men hvis det ikke er rigtigt, synes jeg ikke, man skulde udelade disse Regler, selv om de kun er blevet benyttet en enkelt Gang, for det er jo muligt, at Grunden dertil er den, at Bestemmelserne særlig egner sig for Tilfælde, hvor der oprettes en stor Koloni paa en tidligere større Gaard, og jeg kunde godt tænke mig, at man under Krigen ikke ret tit har haft Mulighed for Udstykning af en større Gaard; maaske har der ingen Udstykning været siden Spøttrups Udstykning — det tør jeg ikke sige. Men jeg vil gerne have disse Oplysninger, for jeg synes, at i en Tid som denne maa man ikke forskertse Mulighederne for Dyrkning af Jord. Uanset hvordan man i øvrigt ser paa Frugtavl og Havedyrkning i Forhold til Landbrug, maa man i hvert Fald sige, at ved Frugtavl og Havedyrkning er det en meget mere intensiv Anvendelse af Jorden, der finder Sted, og da der jo er meget, der tyder paa, at selve Landbruget i den kommende Tid ikke vil blive saa rentabelt, bør man ikke undlade at yde Støtte til Fremme af Formaal som disse. Jeg vil meget gerne have Klarhed over dette Spørgsmaal, og hvis det nævnte Forsøg ikke er faldet absolut uheldigt ud, og hvis man ikke føler sig fuldstændig sikker paa, at det ikke kan gaa bedre i Fremtiden, vil jeg anmode om, at man fortsætter med denne Lovgivning fuldt ud, som den hidtil har været.

Dernæst vil jeg gerne rette en Henstilling til Ministeren angaaende Bevillingerne, som jeg synes er skaaret meget nøje til i Forhold til det, der er brugt i de senere Aar. Jeg vil mene, at der er en vis Udsigt til, at der bliver større Brug for disse Bevillinger i den kommende Tid, og jeg vil derfor henstille til den højtærede Landbrugsminister, at de søges forhøjet, navnlig Be-

villingerne til Tilskud, som jeg synes er meget snævert afskaaret i Forhold til det, der er anvendt i de senere Aar.

Hvis den højtærede Minister kan gaa med til de Ændringer, jeg her har nævnt, har jeg intet Ønske om Udvalgsbehandling, men kan han ikke det, vil jeg anse en kort Udvalgsbehandling for nødvendig. Det er jo muligt, at Ministeren ikke med det samme kan give de Oplysninger, jeg her udbeder mig, og i saa Fald vil jeg henstille, at vi faar en kort Udvalgsbehandling.

Heick: I Forhold til de store Problemer, som for Tiden optager os, er dette Lovforslag jo ret betydningsløst, men da der knytter sig interessante Enkeltheder til denne Lovgivning, vil jeg ledsage min anbefaling af Lovforslaget med et Par Bemærkninger.

Den her omhandlede Lovgivning blev paabegyndt i 1933 som et Led i Arbejdet paa at øge den hjemlige Produktion af Frugt og Havesager. Der blev vedtaget en Lov om Oprettelse af Gartnerier, Frugtavlskolonier, Frugtplantager og Havelodskolonier. Det første Afsnit, Afsnittet om Gartnerierne, blev senere optaget i Lovgivningen om Oprettelse af mindre Landbrug, og efter Lovens Revision i 1935 omfattede den kun Frugtavlskolonier, Frugtplantager og Havelodskolonier. Ifølge Lovens første Afsnit kunde der ydes Støtte til kollektive Anlæg af Frugtplantager. Det fremgaar hverken af den i sin Tid afgivne Betænkning eller af Forhandlingerne i 1935, om det var det praktiske Liv, der stillede Krav om en Lovgivning som denne, men det ser ud til, at man forudsatte, at naar Lovgivningen først lagde Forholdene til Rette, efter hvad man kunde tænke sig Udviklingen vilde blive, vilde de praktiske Forhold forme sig herefter. For at faa Støtte skulde en Koloni omfatte mindst 5 Medlemmer, og Koloniens Areal skulde udgøre mindst 6 ha. Dette var Lovens Hovedhensigt, men som noget sekundært bestemtes det, at der ogsaa kunde ydes Støtte til Enkeltmand, saafremt der ikke var Stemning for Fællesdrift. Nu har det formet sig saaledes, at det er Lovens sekundære Hensigt, der er blevet Genstand for Udnyttelse. Det andet Hovedafsnit i Loven indeholdt et meget prisværdigt Tilbud om Støtte til Kommuner, som ønskede at oprette Havekolonier for arbejdsløse.

Loven har nu virket i en Aarrække, og der er kun gjort ganske lidt Brug af Statens Tilbud. De kollektive Landbrug har der været meget lidt Interesse for, og først i 1941